



ส้มลม



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Aganonerion polymorphum* Pierre ex Spire
ชื่อพื้นเมือง ส้มลม (นครราชสีมา, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, สระบุรี)
ชื่อวงศ์ APOCYNACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ส้มลมเป็นไม้เถาเลื้อยพันต้นไม้อื่น เถากลมสีเขียว ไม่มีมือเกาะ ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว และเหนียว

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปไข่ รูปใบหอกหรือรูปวงรี ปลายใบเรียวแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ ผิวใบเรียบเป็นมัน สีเขียวเข้ม

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ขนาดเล็ก ออกที่ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงและกลีบดอกอย่างละ 5 กลีบ โคนเชื่อมติดกัน สีขาวอมเขียว ปลายกลีบสีชมพู ออกดอกเดือนเมษายน – พฤษภาคม

ผล ผลเป็นฝัก ออกเป็นคู่ ทรงกระบอกเรียวยาว สีเขียว ปลายแหลม เมล็ดแก่รูปรี สีน้ำตาล ที่ปลายด้านหนึ่งมีพู สีขาว หนึ่งผลมีหลายเมล็ด ออกผลเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ในดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน ผลอ่อนรับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริก ปั่นหรือแฉ่ นำมาปรุงรสอาหารจำพวกต้มยำ แกงส้ม

รส เปรี้ยว มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ปักชำ